

Tôi cam đoan b n s nh đ c câu chuy n c a cái bát g này vào ngày mai, tu n t i, tháng t i hay năm t i n a.

M t ông già g y u ph i d n đ n chung v i con trai, con dâu và m t đ a cháu n i lên 4 tu i. Ông già hai tay run r y, m t đã m , chân b c không v ng. C gia đình ng i ăn chung n i bàn ăn.

Nh ng ng i ông l n tu i v i hai tay l ng c ng và đôi m t kèm nhèm khi n cho vi c ăn u ng r t khó khăn. Nh ng h t đ u r t t mu ng xu ng sàn nhà. Khi ông v i tay l y s a thì s a đ tóe ra khăn bàn.

Ng i con trai và con dâu r t b c mình vì ph i lau chùi d n d p cho ông. Ng i con trai nói: “Chúng mình ph i làm m t cái gì đ gi i quy t v n đ này. Anh chán ng y cái v ông đánh đ s a, ăn u ng nh m nhòem, và đánh đ th c ăn trên sàn nhà.”

Do đó hay v ch ng bàn nhau đ t m t cái bàn trong góc phòng. đó, ng i ông ph i ng i ăn m t mình trong khi c gia đình ăn u ng vui v . Vì ông c đã đánh v m y cái đĩa, th c ăn c a ông đ c b vào m t cái bát g .

Khi c gia đình li c nhìn v phía ông c , đôi khi th y ông ch y n c m t khi ph i ng i m t mình. V y mà, m i khi ông đánh r i mu ng nĩa hay đánh đ th c ăn, hai v ch ng v n còn la r y ông.

Đ a cháu 4 tu i quan sát m i s trong thình l ng.

M t t i kia, ngay tr c b a ăn, ng i cha th y đ a con ngh ch v i m y khúc g v n trên sàn.

SUY TƯ NHÂN NGÀY HẸN PHẪU : Cái bát gạo

Tác Giả: Bùi Hữu Thọ dách
Thứ Sáu, 07 Tháng 11 Năm 2008 13:42

Anh ta dáu dáng hái: “Con đang làm gì vậy?”

Đáa báe cũng trá lái dáu dáng không kém: “á con đang làm mát cái bát nhá cho ba và má ăn khi con lán lán.” Nó cáu i và táp tác làm viác.

Nháng lái nói cáa đáa trá làm cho cáp vá cháng sáng sá không nói nán lái. Rái nháng giát nác mát tuán rái trên mát há. Dù không nói ra lái, cá hai đáu hiáu phái làm cái gì.

Tái hám áy, ngáu i con trai, cám tay bá và dáu dáng đát áng cá trá vá bán ăn cáa gia đánh. Và trong suát nháng ngày còn lái cáa cuác đái áng cá đác cáng i ăn chung vái gia đánh. Và tá đá cá cháng lán vá đáng nhá không còn chú ý đán nháng lúc muáng náa rái, sáa bá đá tràn hay khăn bá dính bán.

Đái má son cáa bài hác này là, dù bát cá cái gì xáy ra hám nay có tá đán đáu, đái sáng ván tiáp đán, và ngày mai sá tát đáp hán.

Tái cũng hác đác ráng chúng ta có thá biát nhiáu vá mát con ngáu i qua phán áng cáa ngáu i này trác bán đái u này: mát ngày máa buán, ngáu i già yáu, mát hành lý, và nháng giá đán Giáng Sinh bá váng mác.

Tái đá hác đác ráng, dù cho bán có yêu hay không thá áng yêu cha má bán, bán cũng sá nhá tiác há, khi há đá đi ra khái cuác đái cáa bán.

Tái đá hác đác ráng: kiám sáng trong đái không giáng nhá là táo đáng mát cuác đái.

Tái cũng hác đác ráng, đái sáng đôi khi ban cho ta mát cá may thá hai.

Tái cũng hác đác ráng chúng ta không thá nào chá biát tìm cách ôm bát tát cá mái sá trong

SUY TƯ NHÂN NGÀY HIỆN PHỤ : Cái bát gỗ

Tác Giả: Bùi Hữu Thọ dách
Thứ Sáu, 07 Tháng 11 Năm 2008 13:42

đäi. Chúng ta cũng phải có thể ném ra và cho đi.

Tôi đã học được rằng: nếu chúng ta theo đuổi hạnh phúc, nó sẽ luôn tránh ta. Nhưng nếu chúng ta tập trung vào gia đình, bạn bè, vào nhu cầu của người khác, vào công việc của mình và cố gắng làm mọi sự tốt đẹp nhất, thì hạnh phúc sẽ tìm đến với ta.

Tôi đã học được rằng mọi khi tôi quyết định mua gì với một trái tim rỗng, thì tôi thường quyết định đúng đắn.

Tôi đã học được rằng ngay cả khi tôi đang đau đớn, tôi không phải là nỗi đau cho kẻ khác.

Tôi đã học được rằng mọi ngày qua tôi phải vượt qua và chấp nhận một người khác.

Người ta thích những cái chạm thân thiện - nắm tay, ôm chắt hay chạm một cái vỗ tay vào vai.

Tôi đã học được rằng tôi còn phải học hỏi rất nhiều nữa!

REFLECTION ON FATHERS' DAY

The Wooden Bowl

A frail old man went to live with his son, daughter-in-law, and four-year old grandson. The old

man's hands trembled, his eyesight was blurred, and his step faltered. The family ate together at the table.

But the elderly grandfather's shaky hands and failing sight made eating difficult. Peas rolled off his spoon onto the floor. When he grasped the glass, milk spilled on the tablecloth.

The son and daughter-in-law became irritated with the mess. "We must do something about father," said the son. "I've had enough of his spilled milk, noisy eating, and food on the floor."

So the husband and wife set a small table in the corner. There, Grandfather ate alone while the rest of the family enjoyed dinner. Since Grandfather had broken a dish or two, his food was served in a wooden bowl!

When the family glanced in Grandfather's direction, sometime he had a tear in his eye as he sat alone. Still, the only words the couple had for him were sharp admonitions when he dropped a fork or spilled food.

The four-year-old watched it all in silence.

One evening before supper, the father noticed his son playing with wood scraps on the floor. He asked the child sweetly, "What are you making?"

Just as sweetly, the boy responded, "Oh, I am making a little bowl for you and Mama to eat your food in when I grow up." The four-year-old smiled and went back to work.

The words so struck the parents so that they were speechless. Then tears started to stream down their cheeks. Though no word was spoken,

both knew what must be done.

That evening the husband took Grandfather's hand and gently led him back to the family table. For the remainder of his days he ate every meal with the family. And for some reason, neither husband nor wife seemed to care any longer when a fork was dropped, milk spilled, or the tablecloth soiled.

On a positive note, I've learned that, no matter what happens, how bad it seems today, life does go on, and it will be better tomorrow.

I've learned that you can tell a lot about a person by the way he/she handles four things: a rainy day, the elderly, lost luggage, and tangled Christmas tree lights.

I've learned that, regardless of your relationship with your parents, you'll miss them when they're gone from your life.

I've learned that making a "living" is not the e same thing as making a "life.."

I've learned that life sometimes gives you a second chance.

I've learned that you shouldn't go through life with a catcher's mitt on both hands. You need to be able to throw something back.

I've learned that if you pursue happiness, it will elude you. But if you focus on your family, your friends, the needs of others, your work and doing the very best you can, happiness will find you.

I've learned that whenever I decide something with an open heart, I usually make the right decision.

SUY TỈNH NHÂN NGÀY HỒN PHỒN : Cái bát gạo

Tác Giả: Bùi Hữu Thích

Thứ Sáu, 07 Tháng 11 Năm 2008 13:42

I've learned that even when I have pains, I don't have to be one.

I've learned that every day, you should reach out and touch someone.

People love that human touch -- holding hands, a warm hug, or just a friendly pat on the back.

I've learned that I still have a lot to learn!

I guarantee you will remember the tale of the Wooden Bowl tomorrow, a week from now, a month from now, a year from now.